

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΕΦ' ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΥΛΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΝΕΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΦΡΟΥΡΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Δίπλα στο κύψη...

Παναγιώτης – ή Πανίκος όπως είναι καθήτερα γνωστός - Άχιλλέως και Νίκος Βασίλης, νυν και πρώην πρόεδροι αντίστοιχα της Κυπριακής Ελληνικής Λέσχης μιηδούν αποκλειστικά στον «Κόσμο» για τον οργανισμό τον οποίο με αφοσίωση υπορετούν, τις προσπάθειες οικονομικής ενίσχυσης της μαρτυρικής Κύπρου, τα σχέδια τους για το μέλλον, τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν και τα σχέδια που έχουν θάλει εις ενέργεια προκειμένου να τα επιλύσουν. επικεντρώνοντας την προσοχή τους στο φλέγων θέμα της προσέλκυσης των νέων Ελληνοκύπριων. «Δεν θα είμαστε εδώ για πάντα» δηλώνουν ομόφωνα. «Και η νεολαία μας είναι το μέλλον».

ΚΕΙΜΕΝΟ - ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΑΒΒΑΣ ΛΙΜΝΑΤΙΤΗΣ

προ-

Καθ' οδόν προς το Κυεμεάρη - τουτέστιν το παραθαλάσσιο προάστιο που φιλοξενεί το κλαμπ της Κυπριακής Ελληνικής Λέσχης - από το ραδιόφωνο του αυτοκινήτου, οι αδελφοί Κατσιμάκα στέλνουν μίνυμα κομμένο ραφμένο για την περίπτωση: «Όμορφη μέρα. Γιατί μπορεί ο πλιός να έχει προ πολλού αποχωρήσει στα ενδότερα, η μέρα - ή νύχτα αν θέλουμε να ακριβολογούμε - είναι απίστευτα όμορφη για την εποχή, μάλλον γλυκιά με το απαλό παραθαλάσσιο αεράκι να ευφράνει και όχι να καταπέζει τις αισθήσεις. Αφίνω το αυτοκίνητο στο άπλετο παρκινγκ της λέσχης. Έχω από την πόρτα ένας κύριος κάθεται σταυροπόδι σε ένα μικρό τραπεζάκι με φόντο το λογότυπο της λέσχης. Πλησιάζω και βλέπω ένα πλατύ χαμόγελο να σχηματίζεται στα χείλη του. Το χαμόγελο ανήκει στον κ. Πανίκο Αχιλλέως, πρόεδρο της Κυπριακής Ελληνικής Λέσχης και οικοδεσπότη μου απόψε.

Μου προσφέρει καρέκλα και αρχίζουμε την κουβέντα: για την Κύπρο του χθες και του σήμερα με κοινό παρανομαστή τα μύρια προβλήματα, τους πάντα φιλόδενους, καλοσυνάτους έστω και υπερφίλους καποίους της, τα ταξίδια μέσα από χωριά κρυμμένα στο δάσος, για καιφεδάκια κάτω από δροσερά πλατάνια στις πλατείες αλλά και για το βιβλίο που γράφει βγαλμένο από τις εμπειρίες του ως έφεδρος αξιωματικός της Κυπριακής φρουράς περιφέρεις της τουρκικής εισβολής. Σύντομα ο αριθμός της παρέας αυξάνεται με την προσθήκη του κ. Νίκου Βασίλη. Παλιά καραβάνα του συλλόγου (ο μεγαλύτερος σε πληκτικά από το παρών συμβούλιο της λέσχης) ο κ. Βασίλης έχει υπερτείσει τον σύλλογο από την θέση του προέδρου και σήμερα παραμένει ένα από τα πλέον ενεργά του μέλη. Η ώρα περνά και η συνέντευξη περιμένει. Περνούμε λοιπόν στο εστιατόριο του κλαμπ και μεταξύ φαγητού και ποτού θέτουμε το μαγνητοφωνάκι σε λειτουργία και ξεκινούμε.

Ο λόγος - ή για να είμαστε πιο ακριβείς, π... δικαιολογία - της συνάντησης, αφορά τον πρόσφατο έρανο που έγινε την Κυριακή των Βαΐων στον χώρο της λέσχης με πολύ αξιόλογα αποτελέσματα. Ως νυν πρόεδρος ο κ. Αχιλλέως έχει τον πρώτο λόγο: «Το γεύμα της Κυριακή των Βαΐων πήνα

γραμματισμένο από πριν. Αποφασίσαμε όμως να εκμεταλλευτούμε την ευκαιρία και να μαζέψουμε λεφτά για την Κύπρο μας. Ολόκληρο το εστιατόριο πήνα γεμάτο και μαζέψαμε το ποσό των \$20,000».

«Όλα τα έξοδα, από εισιτήρια μέχρι την λαχειοφόρο αγορά πήγαν προς τον έρανο» συμπληρώνει από την πλευρά του ο κ. Βασίλη. Όπως οι ίδιοι εξηγούν πιλέσκη το ποσό που συλλέχθηκε πηγαίνει εξ ολοκλήρου προς την ενίσχυση της Κύπρου. «Είχαμε πολλές προσφορές από τα μέλη μας εξηγεί ο κ. Αχιλλέως. «Άλλος \$1000, άλλος \$200, άλλος πιο λίγα, όσο μπορούσε ο καθένας. Ετοι μαζέψαμε σχεδόν \$20.000. Άλλα και πιο κάτω να είναι το ποσό, η Κυπριακή Ελληνική Λέσχη είναι αποφασισμένη να συμπληρώσει το υπόλοιπο».

Με τον έρανο να έχει πλέον περάσει στην ιστορία, εκείνο που απομένει είναι η εύρεση του κατάλληλου τρόπου αποστολής του διόλου ευκαταφρόντων, πρέπει να τονιστεί - ποσού στην Κύπρο. Έργο το οποίο έχει επωωστεί ο κ. Βασίλη. «Υπάρχουν δυο σκέψεις» εξηγεί ο ίδιος. «Σε λίγο καιρό θα μεταβώ στην Κύπρο και ίσως παραδώσω τα λεφτά προσωπικά». Η άλλη σκέψη αφορά την συνεργασία με την Αρχιεποκοπή Αυστραλίας με αφορμή της καλές σχέσεις που διατηρεί ο κ. Βασίλη με την Αρχιεπισκοπή Στυλιανό: «Μελετούμε την περίπτωση τα λεφτά που μαζέψαμε να σταλούν στην Κύπρο μαζί με τα χρήματα από τον πρόσφατο έρανο που διοργάνωσε η Αρχιεποκοπή για τον ίδιο σκοπό. Θα προσπαθήσω να έχω συνάντηση με τον σεβασμότατο εντός της εβδομάδας προκειμένου να διερευνήσουμε την υπόθεση. Θα δούμε αν θα πάρω εγώ τα χρήματα και από τους δυο εράνους με συστατική επιστολή από την Αρχιεπισκοπή, ο οποίος διατηρεί καλές σχέσεις με πηγεπάτη στελέχη της εκείνης της εκκλησίας».

Η οικυπέλη περνά και πάλι στον κ. Αχιλλέως: «Εμείς ως λέσχη, είχαμε συνέλευση με άλλα σωματεία προκειμένου να πάρουμε κοινές αποφάσεις σχετικά με τον έρανο. Δυστυχώς όμως αποφασίστηκε το 50% του έρανου να πάιει στην Ελλάδα. Εμείς αγαπούμε την Ελλάδα, αλλά έχουμε δώσει σε άλλους εράνους που έγιναν για την οικονομική της ενίσχυση, και μάλιστα με όλη μας την καρδιά αλλά και πρόσφατα. Εγώ διαφωνώ

σα με την απόφαση, το είπα στην συνέλευση και αποχώρησα. Εμείς ότι μαζέψουμε από τα μέλη μας θα πάνε όλα για την Κύπρο. Ακούγοντας τα νέα από την Κύπρο με τα παιδάκια που πεινούν, νομίζω πως είναι πιο καλύτερη λύση. Με την ίδια την πατρίδα μας να βρίσκεται σε τόσο δύσκολη κατάσταση νομίζω είναι λογικό. Υπόρκεν μάλιστα άτομα που μόνο όταν τους βεβαιώσαμε πως όλα τα λεφτά θα πάνε στην Κύπρο μας έδωσαν τις επιπλαγές τους, λέγοντας χαρακτηριστικά «χαλάρωσαν»! Ο κόσμος που ήρθε στην Κύπρο με πέντε ή έξι ημέρες πέρασε να προσφέρει. Πουλήσαμε τα λαχεία και ο παραπάνω κόσμος δεν είχε προλάβει να αγοράσει. Τα μέλη της επιφορτής έδωσαν τα δικά τους λαχεία προκειμένου να πουληθούν εκ νέου, βρήκαμε και στο χρηματοκιβώτιο και άλλα από προηγούμενες εκδηλώσεις και όλα εξαφανίστηκαν. Εκείνο που μου άρεσε είναι αυτό που έγινε με μια συνταξιούχη κυρία με άρρωστο άντρα που ο οποίας μας έστειλε μια επιπλαγή \$60 με μια πολύ ωραία επιστολή. 'Συγνώμη' έλεγε, 'δεν μπορώ να στείλω πολλά, αλλά αυτά που μπορώ να στέλνω με την ψυχή μου'. Ένας δίσκος με τακινόπιτες πάγε \$250. Άλλος έφερε δώρο και το αγόρασε ο ίδιος για \$500 ενώ έδωσε και μια προσφορά \$1000. Νιώθουν τον πόνο του Κυπριακού λαού. Προσωπικά δεν πίστευα πως θα μαζέψουμε τόσα πολλά χρήματα. Στο σημείο αυτό η συζήτηση διακόπτεται με την άφιξη του Νίκου Χριστοδούλου, ενός από τους νεαρούς μελών του Διοικητικού Συμβουλίου. «Ο Νίκος ξεκίνησε από την νεολαία μας» είπε ο

κ. Βασίλη, «και μας έχει βοηθήσει αρκετά. Είναι ο licensee της λέσχης και πάντα είναι έτοιμος να βοηθήσει όσο μπορεί. Είναι περίφανος για την Κυπριακή καταγωγή του». Ευλόγως, η συζήτηση μεταποίεται στο φλέγον θέμα της προσέλκυσης των νεαρών Ελλήνων στους συλλόγους που ιδρυσαν - αλλά και με πολλή κόπο διατήρησαν ζωντανούς - οι πρόγονοι τους. «Είναι από τους κύριους μας στόχους είναι φέρουμε κοντά την νεολαία μας» συνεχίζει, εκφράζοντας ουσιαστικά ένα από τα κοινά «προβλήματα» που αντιμετωπίζουν σχεδόν όλοι οι σύλλογοι της ελληνικής παροικίας. «Θέλουμε να ενθαρρύνουμε την νεολαία να δίνει πιο ενεργό παρών στις εκδηλώσεις μας αλλά και στην λειτουργία της λέσχης». Καλή βέβαια η ανησυχία, το πρόβλημα έγκειται στην εύρεση του σωτού τρόπου προσέγγισης των νέων, γεννημένων στην Αυστραλία ανθρώπων. Επομένως η ερώτηση προς του δυο συμμετοχημένων - αλλά και με πολλή κόπο διατήρησαν ζωντανούς - οι πρόγονοι τους. Ο κ. Αχιλλέως αναλαμβάνει να δώσει την απάντηση: «Προσπαθούμε να κάνουμε όσες περισσότερες εκδηλώσεις μπορούμε που να ενδιαφέρουν τους ίδιους. Έχουμε βρει κάποια νεαρά άτομα στα οποία δώσαμε την εξουσία να φέρουν εδώ και τους φίλους τους και να δημιουργήσουν ξανά το τμήμα της νεολαίας μας. Τους έχουμε πει ότι είμαστε εδώ για να τους προσφέρουμε όποια και όποια βοήθεια μπορούμε». Όπως εξηγεί ο ίδιος, η βοήθεια αυτή μεταφράζεται σε πολλούς τρόπους. Αν παραδείγματος χάρη,